

Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze studie in delen te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

**een kerk bepaalt niet wat de Bijbel leert.
maar
de Bijbel bepaalt wat een kerk moet onderwijzen**

2 Tim. 4:2-4. **“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”**. Bijbelstudie 214.

Het komende Koninkrijk.

Broeders en zusters laten wij het Woord openen en lezen **Matt. 16:24-28** en **Matt. 17:1-3** *“Toen ziede Jezus tot zijn discipelen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij. Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnentwil, die zal het vinden. Want wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel? Of wat zal een mens geven in ruil voor zijn leven? Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid zijns Vaders, met zijn engelen, en dan zal Hij een ieder wergelden naar zijn daden. Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen onder degenen, die hier staan, die de dood voorzeker niet zullen samen, voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in zijn koninklijke waardigheid”.*

“En zes dagen later nam Jezus Petrus en Jakobus en zijn broeder Johannes mede en Hij leidde hen een hoge berg op, in de eenzaamheid. En zijn gedaante veranderde voor hun ogen en zijn gelaat straalde gelijk de zon en zijn klederen werden wit als het licht. En zie, hun verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken”.

In deze schriftgedeelten vinden wij de geschiedenis, hoe Jezus aan Petrus, Jacobus en Johannes al toonde de heerlijkheid van de komst van Zijn Koninkrijk op aarde.

In **Matt. 16:28** zegt de Heer *“Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen onder degenen, die hier staan, die de dood voorzeker niet zullen samen, voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in zijn koninklijke waardigheid”.*

De Heer bedoelde hiermee niet, dat er onder hen waren, die niet zouden sterven en de oprichting van het Koninkrijk zouden meemaken; maar Hij bedoelde, dat er onder hen waren, die niet zouden sterven, voordat zij reeds nu Zijn koninklijke Waardigheid zouden mogen aanschouwen.

Hoe dit vervuld werd, vinden wij dan ook in het **eerste vers** van **hoofdstuk 17**. *“En zes dagen later nam Jezus Petrus en Jakobus en zijn broeder Johannes mede”.* Hij bedoelde dus, dat deze drie discipelen niet de dood zouden smaken, voordat zij de komst van Jezus in Zijn koninklijke heerlijkheid nu reeds zouden zien. Het is een geweldige boodschap, die wij hier vinden.

Ten eerste wil ik uw aandacht er op vestigen, dat er staat *“zes dagen later”* nam Jezus Petrus en de andere mee. Dat bevat een zinvolle boodschap. *“zes dagen later”* wil dus zeggen op de zevende dag.

En zo is het ook. Want als Jezus straks Zijn Koninkrijk zal oprichten en wederkomt in Zijn Koninklijke waardigheid, dan is dat op de zevende Goddelijke dag; dat wil zeggen de Grote Sabbat des Heren.

De sabbat is immers de zevende dag. En de grote Sabbat is een Goddelijke dag, een dag van 1000 jaar en dat is het *“Duizendjarig Vrederijk”*, het Messiaanse Rijk, dat Jezus straks zal oprichten en zal zitten op de Troon van Zijn vader David, die God Hem gegeven heeft. Dit Messiaanse Rijk, dit *“Duizendjarig Vrederijk”* wordt in de Schrift genoemd: *“de Grote Dag des Heren”*.

Dat is geen dag van 24 uur, maar een Goddelijke dag van 1000 jaar. En het is ook de Grote Dag, waarin Jezus zal oordelen de levenden en de doden. De levenden worden geoordeeld tijdens het 1000 jarig Vrederijk en aan het eind van dat Vrederijk zullen de doden geoordeeld worden door Jezus voor de grote witte Troon.

De levenden worden dus geoordeeld door Jezus, als Hij op de Troon van David zit. De doden, die dus gestorven zijn in ongelof en in zonde, worden geoordeeld als het *“Duizendjarig Vrederijk”* voorbij is en de elementen van deze aarde door vuur zullen versmelten; de doden zullen dan opstaan en voor de grote witte Troon geoordeeld worden.

Het *“Duizendjarig Vrederijk”* zal heerlijk zijn. Daar hebben de vrome Joden uit het Oude Verbond met verlangen naar uitgezien, zoals ook wij, die geloven met vreugde uitzien daar naar, want wij

zullen nog grotere heerlijkheid ontvangen. Immers wij zullen niet alleen met Jezus als priesters en koningen heersen in dat **“Duizendjarig Vrederijk”**, maar voordat dit Vrederijk aanbreekt, zal de Heer ons als Zijn Gemeente tot Zich vergaderen, om in te gaan in het Vaderhuis met zijn vele woningen, daar wij leden van Zijn Lichaam zijn en daar de heerlijkheid van Jezus zullen zien, die Hij bij de Vader heeft al van voor de Grondlegging van de wereld.

Hoewel Matteüs schrijft over **“zes dagen”** later, schrijft Lucas, die waarschijnlijk een Griekse Jood was, in **Luc. 9:28** **“En het geschiedde ongeveer 8 dagen na deze woorden”**. Het is dus nog niet de achtste dag en ook dat getuigt van zeven.

Wij zeggen het nog wel eens in de volksspraak, als wij bij de aanvang van een week zeggen: **“over 8 dagen”**, dan bedoelen wij de volgende Zondag en dat zijn zeven dagen. Dat is een uitdrukking, zoals die ook in het Grieks gebezigd wordt, maar met beiden wordt hetzelfde bedoeld; de zevende dag. En dat betekent hier profetisch: **“de grote Sabbat, de dag des Heren”**.

Die **“zes dagen”** hebben ook nog een zinnebeeldige betekenis. Daar wij nu gezien hebben, dat de zevende dag het **“Duizendjarig Vrederijk”** aanduidt, volgt daaruit, dat de zes daaraan voorafgaande dagen, duiden op 6000 jaren, die van Adam aftellen tot dat zevende 1000ste jaar, dat **“de dag des Heren”** is.

Deze zevende dag is in tegenstelling met de zes dagen, die daaraan vooraf gaan, want dat zijn de dagen der mensen. Want God heeft vanaf Adam tot aan de wederkomst van Jezus als koning op aarde, de mens 6 dagen of 6000 jaar gegeven, waarin de mens zich moet bekeren en voorbereiden voor die grote en doorluchtige **“dag des Heren”**, die direct op die zesde dag volgt.

Vandaar ook, dat de mens 6 dagen zal werken en dat de 7^e dag **“de grote Sabbat des Heren”** is. Dat betekent dus, zolang de **“dag des Heren”** nog niet is aangebroken, dat ieder mens, die nog hier op aarde leeft, zich bekeren moet en zich moet voorbereiden voor die dag. Want als men in ongelof zou sterven en die dag dus niet levend mee maakt hier op aarde, dan komt men aan het eind van die dag voor de grote witte Troon. Want daar oordeelt Hij de doden.

Daarom, ieder mens, wie hij ook is en of hij nu een Jood of een heiden is, of uit Christelijke ouders voortgekomen is, dat maakt niets uit, want ieder mens moet zich in dit leven voorbereiden om de Heer te ontmoeten.

Dat is de boodschap, die wij vinden in **vers 27** van **Matt. 16** **“Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met zijn engelen, en dan zal Hij een ieder vergelden naar zijn daden”**. Wij weten, als iemand niet geborgen is in Jezus, dan is het niet best voor die mens, als hij straks zal moeten staan voor de Troon Jezus als Rechter.

Daarom zegt Jezus ook in **vers 26** **“Want wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel”**? En in **Luc. 9:25** lezen wij **“Want wat baat het een mens, als hij de gehele wereld wint, maar zichzelf verliest”**? Het is duidelijk: de mens **gaat niet verloren**, maar hij **is verloren**. Want niemand kan immers voor God bestaan; wij zijn allen van nature overtreders van de heilige wet van God en de Schrift zegt: **“Wie in een gebod vaalt, is schuldig aan de gehele wet”**.

Al zouden wij dus, bij wijze van spreken, slechts één gebod niet gehouden hebben, dat baat ons niet, want dan staan wij toch schuldig aan de gehele wet en dat betekent: die wet eist de vervloekingsdood van de zondaar. Door God kan geen enkele zonde door de vingers worden gezien, omdat Hij een eeuwige heilige God is van rechtvaardigheid en recht. Daarom, wat zou het een mens baten, als hij de hele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel, of zoals Lucas het zegt: **“zichzelf daarbij verliest”**.

Wat zijn de meeste mensen toch dwaas, die het altijd maar zoeken in dit aardse gedoe. De Heer zegt: **“Al zou je de hele wereld winnen, wat heb je er aan”**? Er was eens een jonge koning, die geweldig dapper en een groot krijgsman was met veel moed, inzicht en doorzettingsvermogen. Het was Alexander de Grote, die als jonge jongen de wildste paarden kon bedwingen, door hen te

onderwerpen aan zijn wil. Dat was de lust van zijn leven.

Toen hij op jeugdige leeftijd, zijn vader, die vermoord werd, moest opvolgen, toen wilde hij de hele wereld aan zich onderwerpen. En dat is hem ook gelukt om de toen bekende wereld in een korte tijd te veroveren.

Toen hij 33 jaar oud was, had hij een uitgestrekt koninkrijk, zo groot als toen was nog nooit één koninkrijk tevoren en ook daarna geen één bezeten had. Hij kon de wildste paarden temmen, hij kon volkeren aan zich onderwerpen, maar weet u, wat hij niet kon onderwerpen? Dat was zijn eigen "ik", dat hem ook ten verderf leidde.

Want in een zeer losbandig leven van uitpattingen stierf hij op 33 jarige leeftijd in Babel, dat hij tot hoofdstad van zijn groot wereldrijk wilde maken. Hij had de wereld gewonnen, maar hij had zichzelf verloren! En zijn groot koninkrijk kwam niet eens aan zijn enige zoon, noch aan enig ander familielid, maar het werd verdeeld onder vier van zijn eigen generaals, die zijn zoon vermoorden en ook de hele familie. Wat baat het een mens?

Vandaag wil men door vele scholen te doorlopen en te studeren veel kennis opdoen. Maar wat baat het, als men in een bepaalde tak van wetenschap heel ver gevorderd is en straks toch voor eeuwig verloren zal zijn.

Men kan in die eeuwigheid niets van aardse bezittingen of wetenschap meenemen. Zoals wij naakt op de aarde gekomen zijn, zo gaan wij er ook weer vanaf. Er was eens een groot en machtig koning, die op zijn sterfbed lag. In zijn wanhoop en angst, toen hij de dood op zich zag afkomen, beloofde hij meer dan de helft van zijn koninkrijk, als iemand een dag aan zijn leven kon toevoegen. Maar er was geen dokter in staat zelfs een dag aan zijn leven toe te voegen, hoewel hij er zijn koninkrijk voor over had! Wat baat het een mens, als men de hele wereld wint!

En ook vandaag, waar jaagt men naar, als men niet voor de eeuwigheid behouden is? Dan zal men straks in het gericht moeten treden, als men niet verborgen is in Jezus, de Christus. En dat is ook, wat de Heer hier bedoelt in **Matt. 16:26** *"Wat wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel"*? En Paulus zegt *"al zou ik alles weten wat te weten was, alle kennis opgedaan hebben, wat baat het de mens, als zijn ziel niet gered is"*.

In **Matt. 16:24-25** staat *"Toen zeide Jezus tot zijn discipelen: Indien iemand achter Mij komen wil, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij"*. Begrijpen wij dit wel? Het enige nodige voor de mens is, dat hij dagelijks zichzelf (het eigen – ik) verloochent, zodat hij niet meer voor zichzelf leeft, noch iets najaagt voor zichzelf, maar dat hij leeft voor Hem, die alleen het Leven is.

Al het andere *"volgen"*, zoals wij vandaag zoveel zogenaamde Christenen in de wereld horen zeggen, dat zij Jezus volgen, gaat niet gepaard met het verloochenen van zichzelf, maar zij zoeken zichzelf in een godsdienstig leven. *"Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, zal het verliezen"*.

Zoekt u nog uw leven te behouden door voor uzelf te leven in plaats van dagelijks dat kruis te aanvaarden? Waar zijn wij iedere dag mee bezig? Waar denken wij dagelijks over? En waar gaat ons hart naar uit met onze begeerten en verlangens? Waar zijn onze gesprekken mee vervuld. Er zijn zoveel, die altijd bezig zijn met zichzelf of met andere mensen.

"maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijntwi, die zal het ware Leven vinden". Het is heerlijkheid om dat natuurlijke leven kwijt te raken aan Jezus. Wie kent dat? Dan leef ik niet meer, maar Jezus leeft in mij. Dan jagen wij er naar om Hem ten alle tijden welgevallig en welbehaaglijk te mogen zijn en dan hebben wij in Hem ook onze lust gekregen.

Er staat in **vers 26b** *"Of wat zou het een mens geven in ruil voor zijn leven"*? Hoort u wat er staat? De enige weg ten leven tot behoudenis om niet in het gericht te zullen komen voor Hem, voor wie wij allen rekenschap zullen moeten afleggen en die dag nadert snel, is, dat u uw eigen leven met al

zijn illusies en al zijn verlangens en begeerten, die u najaagt, inruilt voor het leven met Jezus. Er moet een ruil plaatsvinden. Dat is Evangelie!

Er zijn mensen, die hun eigen leven willen behouden, maar dat van Jezus er ook nog wel bij willen hebben, want daarmee willen zij zich ook nog verrijken; zij jagen hun eigen doel na, hun eigen gedachten, maar daarbij willen zij ook nog Jezus hebben, want het kon toch wel eens waar zijn van die eeuwigheid en dat zij dan door Jezus ook nog gered zouden worden voor de eeuwigheid.

Dwaze mensen! God laat zich niet door de zondaar gebruiken, houdt dat goed vast. Er is maar één weg tot redding voor ieder mens: dat hij zijn eigen leven met alles, wat hij najaagt en wil, aan Jezus overgeeft om in ruil daarvoor het Leven van Jezus te ontvangen. Dat is de weg der vrijmaking!

Want Jezus stierf in onze plaats, wat betekent, dat "ik" gestorven ben. Ons eigen leven moeten wij afgeven aan Jezus en dan krijgen wij daarvoor in de plaats Zijn Leven. Laten wij hier toch altijd ernst mee maken.

De boodschap is hier al zo dikwijls gepredikt. Blijf niet op twee gedachten hinken, maar kies toch heden, wie u werkelijk zult dienen. Want het gaat om uw eigen levensbehoud! De Heer zegt in het Marcus Evangelie en in Lucas in dat zelfde Schriftgedeelte, **Luc. 9:26** *"Want ieder, die zich voor Mij en voor mijn woorden zal schamen, voor hem zal de Zoon des mensen Zich schamen, wanneer Hij komt in zijn heerlijkheid"*. Komen wij ervoor uit; dat wij van Jezus zijn? Kan men het aan ons zien?

Maken wij werkelijk ernst met Zijn Woorden? Is Hij werkelijk Heer van ons leven en doen wij, wat hij ons zegt? Dan zal Hij, die straks komt, Zich niet behoeven te schamen voor ons. In **Hebr. 11:13-16** staat *"In (dat) geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde. (dat zijn de kinderen van God) Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland zoeken. En als zij gedachtig waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden (dat is deze wereld), zouden zij gelegenheid gehad hebben om terug te keren; maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet, hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid"*.

Laten wij nog even terug gaan naar **Matt. 17:5**, waar wij nog een paar heerlijke dingen zien van dat komende Koninkrijk. *"Terwijl hij nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk, en zie, een stem uit de wolk zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde"*.

We begrijpen wel, dat dit niet een gewone wolk van waterdamp is. Het is een lichtende wolk, dezelfde wolk, die ook zichtbaar was, toen God Israël uit het diensthuis van Egypte had verlost en hen 40 jaar door de woestijn leidde.

Het was de wolkkolom, die hen overdag beschaduwde tegen de hitte, waardoor zij wisten, dat God in hun midden was. En zo gauw de zon onder ging, werd het een vuurkolom, een lichtende wolk. Wij weten, hoe Mozes voortdurend met God sprak en God sprak met hem in die wolkkolom. Wat zien wij dus?

Hoe zal het straks zijn in dat wonderbare Messiaanse Vrederijk, wat Jezus met haast zal komen oprichten? Nu is de hemel voor deze wereld gesloten; alleen als gelovigen in Jezus hebben wij in Hem een vrije toegang tot de Troon der genade. Maar God is niet vlakbij deze wereld, want daar kan Hij niet zijn.

Als God vandaag in de wolkkolom hier zou komen, dan zou de hele wereld verteerd worden voor het aangezicht van Hem, die driemaal Heilig is, omdat Hij een verterend vuur is, een ontoegankelijk licht. In het verleden kon die wolkkolom ook zelfs in Egypte niet komen, omdat Egypte een heidens, goddeloos land was; want anders zouden de Egyptenaren vernietigd zijn geworden. Maar toen Israël afgezonderd werd van Egypte en onder de besprenging van het bloed van het lam gekomen was en zij uitgetrokken waren, toen kon God in hun midden komen.

Zo zal het straks ook zijn in dat heerlijke rijk, dat komen zal. Nu is de hemel als het ware ver weg en nu bedoel ik het niet in afstand van kilometers. God kan nu hier nog niet vertoeven, want dan zou Hij de hele wereld in de gloed van Zijn gerechtigheid moeten verteren.

Als Jezus straks op aarde als Rechter komt en zij die God niet willen kennen, zijn omgebracht, dan zal de wolkkolom Gods weer aarde en hemel verbinden, zoals het was in de 40 jarige woestijntocht. Dan zal boven het aardse Jeruzalem de wolkkolom zijn, die dan rust op de Tempel en omhoog verrijst naar de Troon van de Almachtige God in de hemel.

Dan is er weer verkeer tussen hemel en aarde en tussen aarde en hemel. Want in die wolkkolom is niet alleen God, maar ook de hemelse heiligen zijn daar vertegenwoordigd, van wie twee bijzonder genoemd en aan drie discipelen getoond waren, namelijk Mozes en Elia, die met Jezus spraken.

Lucas geeft er een aanvulling aan. In **Luc. 9:30-31** lezen wij. ***"En zie, twee mannen spraken met Hem, en wel Mozes en Elia! Deze, in heerlijkheid verschenen"***. Waarom juist deze twee? Mozes is een heilige, die immers gestorven is op de Nebo en door God begraven en deze verschijnt hier dus als een opgewekte heilige in heerlijkheid.

En wat zegt ons dit? Dat, in dat ***"Duizendjarig Vrederijk"*** zal niet alleen God tegenwoordig zijn, in een directe verbinding tussen hemel en aarde, maar ook de ontslapen heiligen zullen dan verschijnen uit die wolkkolom en op de aarde komen en zich ook weer terugtrekken naar de hemel in die wolkkolom. Daarom is Mozes hier de vertegenwoordiger van alle ontslapen heiligen, die dan in heerlijkheid zullen verschijnen.

En wat wil dat dus zeggen? Dat, voordat Jezus hier op aarde dat Koninkrijk opricht, zijn de ontslapen heiligen al bij Hem in heerlijkheid in een opstandingslichaam.

En wat is Elia voor een heilige? Hij is niet gestorven, maar is levend ten hemel gegaan en daarom is hij de vertegenwoordiger van de levend overgebleven heiligen, die in een punt des tijds samen met de ontslapen heiligen zullen worden opgenomen.

Mozes en Elia verkregen dat verheerlijkte lichaam niet, toen Jezus daar op de berg was, maar zij hadden het al. Met andere woorden voordat Jezus dat Koninkrijk op aarde zal oprichten en de grote ***"dag des Heren"*** zal aanbreken, zijn de ontslapen heiligen en de levend opgenomen heiligen al bij Jezus en is er een intensief verkeer tussen hen en Jezus.

Want in **Marc. 9:4** staat er duidelijk: ***"En hun verschenen Elia met Mozes, en zij waren in gesprek met Jezus"***. Op dat moment, dat Zijn heerlijkheid verscheen, begonnen zij niet met Jezus te spreken, maar zij waren al in gesprek met Hem.

Dat wil ook aanduiden, dat de hemelse heiligen al bij Jezus zijn en in Zijn Raad staan. Laten jonge mensen toch meer gaan beseffen, hoe nodig het is, dat zij hun levenspositie gaan opbouwen met Jezus als hun Raadsman, opdat zij eens ook in Zijn Raad zullen staan, als zij zich maar door Zijn Heilige Geest in alle dingen laten leiden en zij in alles Zijn wil willen doen.

Want anders zou het wel eens kunnen zijn, dat je ontdekt, dat al je studeren en de toekomst, die jezelf opgebouwd hebt, op het ogenblik, dat de bazuin gaat, voor de Heer geen waarde heeft. Zoekt daarom eerst Jezus en Hij zal je leiden en jij moet je laten leiden door Hem.

Dan kon het wel eens wezen, dat de Heer heel wat anders van je zou kunnen vragen. Want wat baat het een mens, dat hij de hele wereld wint, een goede positie heeft enz., maar schade lijdt aan zijn ziel, als de bazuin gaat?

Zie dus, hoe wonderbaar deze heiligen zijn, die hier met de Heer verschenen in heerlijkheid, maar Jezus Zelf is de aller schoonste. Er staat immers in **vers 2b**: ***"En Zijn gedaante veranderde voor hun ogen"***.

De discipelen hadden Hem tot nog toe gezien in vernedering, één van de minste van de mensenkinderen in die tijd, toen Hij kwam om als het Lam Gods het Offer te gaan brengen. Men kon uitwendig niet zien, wie Hij werkelijk was; de Schepper aller dingen!

Maar toen Hij daar met die drie discipelen op die berg stond, veranderde Zijn gedaante voor hun ogen en zij gingen Hem zien, zoals alle gelovigen, Zijn Gemeente, Hem straks zullen zien in Zijn Koninkrijk en Hem gelijk zullen wezen.

Op dat ogenblik straalde Zijn gelaat gelijk de zon en Zijn klederen werden wit als het licht, wat ons zegt, dat in dat Koninkrijk Jezus het centrale Middelpunt zal zijn. Zo zal het worden, dat alle knie zich voor Hem zal moeten buigen en alle tong zal moeten belijden, dat Jezus Heer is.

Maar, hoe is het met ons? Met ons natuurlijk oog zien wij Jezus niet in deze heerlijkheid; maar zien wij er iets van met ons geestelijk oog? Is Jezus werkelijk het centrale middelpunt van ons leven? Draait alles in ons leven alleen om Hem? Zoals de aarde en de planeten in ons zonnestelsel om de zon draaien en vandaar het licht, de warmte, het leven en de kracht ontvangen (want als de zon zou uitdoven, sterft alles op aarde), zo moet Jezus voor ons zijn in alle facetten van ons leven. Wist u dat?

Jonge mensen zoekt u een goede werkring, een goede positie? Dat mag u doen, maar als het u maar gaat om Jezus. Maar als het gaat om u zelf dan bent u er naast, want dan gaat die mooie positie en werkring, die u krijgt, met u ten verderf. Bent u bereid te doen, wat Hij wil? Dat is het leven inwisselen voor Jezus, dat is de zegenrijke ruil. Ook als u een levenspartner zoekt om een huwelijk aan te gaan, ook dat mag, mits het u om Jezus gaat.

Maar als het bij u niet om Hem gaat, wees dan voorzichtig. Want menig huwelijksjuk kan dan tot een struikelblok worden. Het is alleen in Jezus, wat waarde heeft en blijft bestaan. Al het andere zal slechts in het begin schone illusie zijn, maar het zal in rook opgaan en er blijft niets van over.

Laten wij toch allen beseffen, waar het om draait en waar het om moet draaien in ons leven: Jezus, die de ware Zonne der Gerechtigheid is, de ware Bron van het Leven, van Licht en Kracht en dat houdt eeuwige waarde.

Zo zien wij het ook in dit Schriftwoord. Jezus is het centrale Middelpunt van dat alles. Het komt zo prachtig uit, als Petrus, Jacobus en Johannes als aardse, natuurlijke mensen, overweldigd worden door dit gezicht, en Petrus drie tenten wil opslaan, voor Jezus één, voor Mozes één en voor Elia ook één, dan staat er in **Matt. 17:5** *"Terwijl hij nog sprak, zie, daar overschaduwde hen een lichtende wolk, en zie, een stem uit de wolk zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde"*.

Niet aan Mozes en Elia de eer; zij waren wel in heerlijkheid verschenen, maar die heerlijkheid hadden zij van Hem. Daarom zullen ook de hemelse heiligen, als zij straks in heerlijkheid om de Troon zullen staan, zich neerbuigen voor die Troon en hun gouden kronen afleggen aan de voeten van Jezus en zeggen: *"Gij alleen bent waardig te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de macht"*.

Kennen wij Hem zo, dat Hij ons hele leven gaat beheersen? Dan lust de ziel en geest ook niets anders meer nevens Hem. *"Want in U heb ik al mijn lust en leven"*!

Dan staat er niet alleen, dat de Vader zegt: *"Deze is mijn Zoon, de geliefde"*; maar ook: *"Hoor naar Hem"*. Het gaat dus om Jezus alleen en niet om Mozes en Elia. Zij zijn slechts door Hem heiligen geworden, die met Hem, Zijn heerlijkheid mogen delen. Maar ook in het Koninkrijk blijft Jezus alleen het Middelpunt. Daarom staat er ook, dat deze direct terug gingen in die wolk, want zij wilden niet, dat deze mensen, die nog zwak waren in hun geestelijk leven, aan hen eer gingen bewijzen.

Zo wil God het ook en de ware heilige stelt zichzelf niet op de voorgrond, maar wil alleen Jezus laten zien. Want het gaat om Hem en om Hem alleen. Daarom staat er ook duidelijk in **vers 8** *"Toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij niemand dan Jezus alleen"*.

O, dat dit bij ons allen zo mag zijn en worden. Dan kan ik u verzekeren, als u die visie krijgt, dan heeft u het allerhoogste, het eeuwige gevonden, waar al het andere waardeloos bij is!

We zien op die berg Petrus, Jacobus en Johannes en deze zijn de vertegenwoordigers van de mensen die dan nog op de aarde zullen leven in dat Messiaanse Rijk. Wij zien dus, dat er een wonderbare verbinding komt tussen de hemel en de aarde: God de Vader Zelf zal hoorbaar zijn en de hemelse heiligen zullen opklimmen en af dalen; zij verschijnen en trekken zich weer terug. Zo zal het zijn in dat ***“Duizendjarig Vrederijk***.

Maar van de mensen, die dan nog op de aarde wonen, daar zijn deze drie niet toevallig het type van diegenen, die overgebleven zijn na de gerichtten uit de hele volkerenwereld, namelijk uit Sem. Cham en Jafet.

Wij als gelovigen hebben een heerlijke toekomst. Maar het is ook een ernstige boodschap, want Jezus zei ook tot Nicodemus: ***“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk niet zien”***. En ook: ***“Tenzij iemand wederom geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnen gaan”***.

Broeders en zusters maakt er ernst mee met uw leven, want er is maar één weg Jezus. De tijd is kort en dit ogenblik zal komen! Zorg er voor, dat u de hemelse blik gaat krijgen, een hemels oog voor Jezus, wie Hij werkelijk is. God zegent u allen!

Amen.